

Sygn. akt III CSK 238/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku T. [...] przy uczestnictwie [...] "P." sp. z o.o. w N. o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu zagranicznego, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 października 2014 r., na skutek skargi kasacyjnej uczestnika od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 grudnia 2013 r., sygn. akt I ACz [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kwotę 120 zł (sto dwadzieścia zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] – w sprawie o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu zagranicznego – oddalił zażalenie uczestniczki na postanowienie Sądu Okręgowego w N. z dnia 4 października 2013 r.

Na postanowienie Sądu Apelacyjnego uczestniczka wniosła skargę kasacyjną, podnosząc, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli skarżąca wskazuje jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinna sformułować to zagadnienie, przytoczyć argumenty prowadzące do niejednorodnych wniosków oraz uzasadnić jego istotny charakter. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnienie prawne jest istotne, gdy ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw. Pojęcie istotności oznacza jego doniosłość, która wyraża się rangą zawierającego się w nim problemu prawnego oraz jego znaczeniem wykraczającym poza potrzeby rozstrzygnięcia jednostkowej sprawy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., II CK 12/02, nie publ., z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03, nie publ., z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ., z dnia 13 stycznia 2007 r., III CSK 180/07, nie publ., z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, nie publ., z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Zważywszy, że obowiązkiem strony skarżącej jest skonkretyzowanie zagadnienia prawnego stanowiącego przyczynę kasacyjną określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. – czego skarżąca, poza przedstawieniem ogólnikowych rozważań

dotyczących walut wymienialnych, nie uczyniła – należało wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uznać w tym zakresie za nieuzasadniony.

Poza tym w skardze kasacyjnej występuje sprzeczność, gdyż skarżąca powołała się także na oczywistą zasadność skargi, jednak gdy skarżąca powołuje się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, oczywista zasadność skargi jest zasadniczo *a limine* wykluczona. Istotne zagadnienie prawne występuje w sytuacji, w której na tle rozpoznawanej sprawy wyłania się poważny, abstrakcyjny problem prawny wymagający pogłębionych analiz i rozważań Sądu Najwyższego, natomiast oczywista zasadność skargi zachodzi wtedy, gdy w konkretnej sprawie doszło do oczywistego, rażącego i widocznego „na pierwszy rzut oka” naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, tj. gdy zarzuty sformułowane w skardze kasacyjnej są oczywiście zasadne. Jest jasne, że gdy skarga jest w tym znaczeniu oczywiście uzasadniona, nie może być w niej miejsca na poważne, istotne zagadnienie prawne. Poza tym skarżąca próbowała dowieść oczywistej zasadności skargi używając nie argumentów, lecz ogólników i ekspresywizmów, co osłabiło jej moc jurydyczną i spowodowało przyjęcie, że przyczyny kasacyjne nie występują.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]